

[Handelsministeren.]

mill. kr., og at et senere skøn under den nuværende regering har givet anledning til den yderligere reduktion på 5 mill. kr.

Så kan man spørge sig selv, om der da har været særlige forhold, der kan have bevirket den mindre tilsagnsudstedelse i finansåret 1967-68. Jeg kan sige med sikkerhed, at der ikke fra min eller fra regeringens side har været søgt lagt nogen dæmper på tilsagnsudstedelsen, og jeg har fået oplyst, at man mener, at man som sædvanlig har imødekommet alle begæringer om tilsagn, som der var rimelighed i.

Men man må ikke glemme én ting, nemlig at vi midt i finansåret fik en ny egnsudviklingslov, som trådte i kraft den 1. september, og det kunne jo tænkes, at der i det gamle egnsudviklingsråd har været nogen tilbøjelighed til, at man ikke med sine dispositioner ville gribe for stærkt ind i arbejdet i det egnsudviklingsråd og det egnsudviklingsdirektorat, der efter 1. september skulle give tilsagn og gøre det på en ny basis, nemlig i overensstemmelse med de ændringer der er sket i egnsudviklingsloven bl. a. med hensyn til den geografiske fordeling.

Jeg kan til slut sige, at regeringen stadig glæder sig over den enighed, der blev i folketinget i fjor om egnsudviklingsloven, og at vi ikke har til hensigt at administrere bl. a. § 9 på anden måde end i fuld overensstemmelse med den målsætning, der er givet i loven.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann):

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger i anledning af det ærede medlem hr. Knud Hertlings indlæg i debatten i dag og udtale tilfredshed med, at det ærede medlem trods den naturlige betænkelighed, det ærede medlem måtte være i forbindelse med nedskæringer af Grønlandsministeriets budget, dog gav udtryk for en forståelse for, at også Grønlandsministeriets budget måtte rammes af den almindelige nedskæring.

Det ærede medlem spørger: hvorfor går det ud over skolevæsenet, hvorfor går det ud over sundhedsvæsenet, og er der andre årsager til denne nedskæring end pengemangel? Det er der selvfølgelig ikke; og det går ikke an, at hr. Knud Hertling taler, som om der er tale om en nedskæring af

udgifterne på Grønlandsministeriets budget i forhold til den bestående tilstand. Fordelingen af nedskæringerne på de enkelte finanslovkonti er blevet fastlagt efter en nøje gennemgang af hele budgettet med embedsmænd og institutionsledere hernede og i Grønland, og efter denne gennemgang anser jeg de foreliggende ændringsforslag for fuldt forsvarlige. Nedskæringen vil ikke betyde en væsentlig forhaling af det grønlandske udbygningsprogram, og jeg tror, at man i Grønland vil forstå, at når statens budget som helhed skal reduceres, må der også holdes igen på stigningen i statens udgifter i Grønland.

Når jeg siger, at der ikke er tale om en nedskæring i forhold til den bestående tilstand — og det må vel være det, der interesserer mest — vil jeg gerne gøre opmærksom på, at i indeværende år er udgifterne 428 mill. kr., og nu regnes der efter den stedfundne nedskæring på 15 mill. kr. med en udgift på Grønlandsbudgettet for det kommende år på 472 mill. kr. Det er, så vidt jeg kan regne, 46 mill. kr. mere; det er i virkeligheden en stigning på 10,2 pct., efter at nedskæringen har fundet sted, en stigning, der, så vidt jeg kan skønne i farten, er større end den gennemsnitlige stigning på vore statsbudgetter i øvrigt. Når det ærede medlem nævner specielt skolevæsenet og sundhedsvæsenet, så kan jeg oplyse, at sundhedsvæsenets budget stiger med 11,6 pct., og skolevæsenets budget stiger med 17,2 pct. — værre er nedskæringerne altså ikke i forhold til budgetforslaget — og det vil sige stigninger, der ligger betydeligt ud over, hvad andre statsbudgetter stiger med.

Så spørger det ærede medlem, om jeg vil fremsætte ansøgning om en forøgelse af boligkvotaen. Nu ville det nok se lidt mærkeligt ud, om jeg netop fremsatte et forslag herom i dag midt i besparelseslisten her; men jeg vil gerne se nærmere på det problem. Det er jo sådan, at Grønlandsrådet har ønsket opført et ekstra antal boliger. Det er min tanke at se på hele bolig- og byggesituationen i Grønland, når jeg får lejlighed til, forhåbentlig engang tidligt på sommeren, personlig at se på forholdene deroppe, og da også at drøfte sagen med myndighederne i Grønland, derunder landsrådet, og også med de herværende grønlandske medlemmer